

for Kvarteret. Politidirektøren svarede derpaa, at han ikke saa sig i Stand til ad administrativ Vej at raade Bod derpaa. Det er i Andragendet fremhævet — hvad jeg med den højtærede Formands Tilladelse skal oplæse — at der ved de Forhold, som jeg har nævnt, „fremkaldes meget jævnlige, og navnlig om Sommeren, Tilstande paa Gaderne, som i højeste Grad maa beklages; den stærke Tilstrømning af mandligt Udskud, som oftest i mere eller mindre beruset Tilstand, talrige Skøger, som spadserer frem og tilbage uden for deres Bolig og med uhøviske Tilraab dels til forbigaaende Mænd og Kvinder, dels højlydt til hinanden tværs over Gaden, Scener mellem dem og deres mandlige Bekendte, Sammenstimlen uden for Bordellerne, Larm og Raab fra den Optøjer søgende og nærende, halvvoxne Ungdom — alle disse Forhold have bevirket, at Gaderne i den nævnte Bydel efter Mørkets Frembrud vanskelig kunne passeres af anstændige Kvinder uden mandlig Ledsagelse, og at baade Mænd og Kvinder ere udsatte for at blive Øren- og Øjenvidner til Træk af Gadelivet, som ere i højeste Grad anstødelige for alle og demoraliserende for Ungdommen og Børnene.“ Der er med Andragendet fremsendt — hvad der altsaa vil være tilgængeligt for ærede Medlemmer, som ønske at gøre sig bekendte dermed — bestemte Eksempler paa, hvorledes den Tilstand der er virkelig uheldig, og navnlig ogsaa bestemte Eksempler paa, hvorledes de i paagældende Gader boende Familier i højeste Grad forulempes ved den saaledes bestaaende Tilstand. Det er dette, jeg har tilladt mig at gøre opmærksom paa, idet jeg saaledes skal overrække Andragendet til den højtærede Formand.

Sørensen-Egaa: At det er en alvorlig Sag her foreligger, ere vel alle enige om, og det er da særlig 2 Ting, der tages Sigte paa, de sanitære Hensyn og den moralske Følelse. Med Hensyn til den moralske Følelse forekommer det mig, at Samfundet ved at beskytte den Slags Utugt kommer i en underlig Stilling, idet, som den højtærede Minister udtalte, den Slags Forhold vække Forargelse. Man ser f. Eks., at der udenfor offentlige Huse staar et Par hvidklædte Kvinder, at der staar saadanne Personer udenfor 3—4 Huse, og at Ungdommen stimler sammen og vækker Opløb i de Gader, hvad den sidste ærede Taler ogsaa har oplyst. Det er noget, vi vist alle kunne være enige om, at der maa gøres noget for at forhindre. Hvordan det

overhovedet bør gøres, er en anden Ting. Med Hensyn dertil kan jeg slutte mig til det ærede 8de Medlem for 2den Kreds (Olesen) og vil anbefale det foreliggende Lovforslag som et Grundlag for videre Forhandling og ønske, at det ogsaa i Aar maa komme i Udvalg, men at dette saa maa naa lidt videre frem, end det naaede i Fjor, da Udbyttet af Udvalgets Arbejde var saare ringe. Jeg ønsker altsaa, at det foreliggende Forslag maa føres videre frem, saaledes at den Daarlighed, der er ved Utugt-væsenet, i alt Fald maa forebygges en Del.

Stilling: Jeg kan ikke nægte, at der i det foreliggende Forslag er mange Ting, jeg sympatiserer med, men jeg erkender fuldt ud, at det er et saa vanskeligt Tema for Lovgivningsmagten at beskæftige sig med, at det maaske vanskelig kan løses ved privat Initiativ. Der er imidlertid noget, som det forekommer mig, at den højtærede Justitsminister muligt kunde rette ad administrativ Vej, det er det, der er omtalt i Lovforslagets §§ 3 og 4, det ene om disse Alfonsler eller Soutenører og det andet om Tilladelse til at holde Bordel. Særlig med Hensyn til det sidste vil jeg bemærke, at saaledes som Forholdene havde udviklet sig i flere af Danmarks større Byer, saa det ud til, som om dette Uvæsen skulde brede sig mere og mere, og der holdtes Møder, hvor der forhandlede om Foretagelsen af særlige Forholdsregler i den Anledning. Man mente nemlig, at Udgiften til de veneriske syges Behandling vilde stige ganske betydeligt Aar efter Aar for Kommunerne. Imidlertid begyndte den ene By efter den anden at nedlægge Bordellerne, og det viste sig saa tværtimod, at Udgifterne i Stedet for at blive større bleve mindre. Naar nu et æret Medlem talte om, at Danmark stod højt i denne sørgelige Henseende, tror jeg dog ikke, man kan sige, at det er Tilfældet i sin Almindelighed, det er jo særlig i den store By Kjøbenhavn, hvor dette Uvæsen trives, og hvor man har disse Bordeller, som jeg anser for en Skamplet paa vort Samfund. Derved kan man sige, at der sættes et Lovlighedens Stempel paa hele Sagen og den Adresse, som det ærede Medlem for 2den Kreds (P. G. C. Jensen) oplæste, giver jo et Billede af, hvilke sørgelige Tilstande Tilladelsen til at holde Bordel frembringer. Jeg mener derfor, at kunde vi blot naa til, at den højtærede Justitsminister om muligt ad administrativ Vej kunde føre ud i Livet det, som disse to Paragraffer indeholde, vilde der være vundet ganske